

ras sedda pessa tahtwa pärrandada, sis tössep werrine taplus, seni kui ne, kes ennambaste omma hawatu, mant ärraläwa. Muido tullep eddimält effane, kui pessa perremees, ütfinda, kaep pessa ärra, kas ta rahhoga jälle siina wõip assuda: sis läap ta ärra nink toop omma abbikasa ehk emmatse ütten, nink nakkawa pessa kohhendama. Ni kui maja rahwas neile, kui na wahhest warra omma tulnu nink weel hõlpfaste konne ei löwwa, konne otswa nink neid ehk muud, mes neile kõlbap sümwa, murto päle pannewa, ni pannewa nemma neile ka pessa woodres kassuka nink willatse ja linnatse rõiwa närtse, wanneru pulste nink paklid walmis, mes ne sis rõmoga pessa kandwa. Muido kaewa nemma ka kost aija ehk plegi päält hääd linnast rõiwast, rätte, sukke ja langa tükke pessa kanda. Emmane munnep 2, 3 ehk 4 munna, mes weidi wähhemba kui hanni munna nink walge ja weidi ahha ehk kõllatse omma, nink kost kolme näddali pärrast poja wäljatullewa. Effane ja emmane haudwa pessa pääl tõine tõise alla nink nisamma kaitswa nemma ka omni poige; eal ei lä möllemba üttelese koddust ärra, nink õse ja saggede ka päiwa ajal omma möllemba koddun. Kumb neist pessa pääl om, se ajap omma pä sälga ja omma werrewa nokki pisto taiwa pole ülles, et koddas tedda näes nink sel es peas himmo ollema, henda temma päle mahalaske, kun ta nok ni kui odda hõlpfaste temma mao mahhalasses. Wanna towa tõine tõise alla poijsle toidust, eddimält maofesi, pärrast rawwitsewa nemma neid ommast hõtsist koolnu ja polest ärraseetu nink wimate ellawa konnega. Poige söötmine om selgeste ja kenna nätta, kunna wanna se man pessa were pääl saifap nink nore omma nokki neile wasta ajawa. Kui poijsil siwa omma kassunu, sis oppetawa wanna neid sure hõlega lendama, seddawarki: Wanna pannep ütte siwa otfa pessa were päle nink wõngutap tõist

siwa. Üts neist poijsel läap siwa möda ni kui purde pääl effa ehk emma sälla päle. Sis lendap wanna tassalikult liggi pessa ümbrezõri nink poig sirrutap ja ligutap omni siwu, henda paigal õkwa hoita. Seddawisi oppip ta omni siwu weidi pruufma. Pärrast lassap wanna henda kõrrast weidi alla, et poig temma kottal effi ka nakkas lendama. Kui se ärrawässip ehk peiglik om, lassap ta henda jälle wanna sälla päle maha. Eggapäiw lendawa nemma weidi kawwembale pessast ärra, ent ikkes ümbrezõri. Kui poja ka jo effi lindo läwa, lendawa wanna ommete ikkes weel al neide kottal, et kui üts poig wahhest sis weel pikka zõri lendamisen ärrawässip, wanna tedda wõip omma sälla päle wõtta. Ni lendawa wanna omme poijsiga eggapäiw mitto tundi järge möda, nink ni harjotawa nemma neid wimate täwweste lendama, et na jõudwa neidega talwes lämmale male sedda pikka teed lajast merrest üllemiina. Kui tonikurrel süggisel minnel tullep, sis koguwa nemma henda ümbrekäudo hulgani ütte hainama pääl wee weren kofko, selle et na saggede jowa. Neide hulga ei sõ, ei ka sõkku põide wilja ärra, ni kui kurre kül teggewa. Wimate läwa nemma suren pargin ärra. Ahwrifa maal tullewa pärrast mitto parki kofko nink kikeennambaste nättas neid Egipci maal talwel tuhhat ja tuhhat ütten koon, sest et nemma sääl wõral maal ikkes allati surin hulgen kofkohoitwa.

Se jätmata armohool, mes tonikurre omme poige kaswatamise man innemiste liggidal piddawa, se wässimata ussindus, mes neist se man nättas, nink se ussutaw armastus ja abbi, mes nemma tõine tõisele omman abbiellun näütwa, nink mink läbbi nemma innemisele oppuses ja eenkojus eggapäiw filmi een omma, kiif se, ni kui ka neide waggas, tassaas ja tarkus figen neide wisin ja komben, om neid linda